بیانات در دیدار مسئولان نظام و سفرای کشورهای اسلامی - 27 /تیر/ 1394

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم (۱)
الحمدلله ربّ‌العالمین، و الصّلاة و السّلام علی سیّدنا و نبیّنا ابی‌القاسم المصطفی محمّد و علی ءاله الطیّبین الطاهرین المعصومین سیّما بقیّةالله فی‌الارضین و علی صحبه المنتجبین.

تبریک عرض میکنیم عید سعید فطر را به شما برادران و خواهران عزیزی که حضور دارید، بخصوص مسئولان محترم و همچنین میهمانان، یعنی سفرای محترم کشورهای اسلامی. همچنین تبریک عرض میکنیم به همه‌ی ملّت ایران و به همه‌ی مسلمانان جهان، و امیدواریم که خدای متعال -همچنان‌که در این دعا خواندیم که «الّذی جَعَلتَهُ لِلمُسلِمینَ عیداً» (۲)- این روز را برای همه‌ی مسلمانان عید قرار بدهد. امروز متأسّفانه این‌جور نیست.

امروز در دنیای اسلام گرفتاری‌ها بسیار زیاد است. اسلام این‌همه بر وحدت و یکپارچگی مسلمین و برادری مسلمانان تأکید فرموده است ؛ حتّی در اعتصام به حبل‌الله، میتوان تک‌تک به حبل‌الله اعتصام پیدا کرد، [امّا] این را اسلام توصیه نمیکند ؛ وَ اعتَصِموا بِحَبلِ اللهِ جَمیعًا ؛ (۳) همه با هم به حبل الهی تمسّک کنید، با هم باشید. با این‌همه سفارش و این‌همه تأکید، امروز ما مسلمانها متأسّفانه به این دستور اسلام عمل نمیکنیم ؛ نتیجه‌اش هم همین است که ملاحظه میکنید. من میخواهم از آحاد مسلمین، مخصوصاً از علما، روشنفکران، مسئولان دولتها، سیاستمداران، زبدگان، نخبگان در همه‌ی کشورها درخواست کنم که دست خائن دشمنان امّت اسلامی را در این تفرقه ببینند و مشاهده کنند. این تفرقه طبیعی نیست، این تفرقه تحمیلی است، این تفرقه تلقینی است. مسلمانان به‌طور طبیعی در کنار هم میتوانند زندگی کنند و تجربه‌ها نشان داده است که آن‌وقتی که وسوسه‌ی دشمن، دمدمه‌ی (۴) دشمن، خباثت دشمن وارد میدان نشده است، با هم زندگی کرده‌اند. این را ما در کشور خودمان دیده‌ایم، در عراق دیده‌ایم، در کشورهای دیگر اسلامی [هم] مشاهده کرده‌ایم.

این تفرقه را تزریق میکنند به دنیای اسلام ؛ چرا؟ برای اینکه منافع قدرتهای بزرگ در این تفرقه است. نمیخواهند امّت اسلامی یکپارچه باشد ؛ نمیخواهند این قدرت عظیم، در افق قدرتهای جهانی سر بلند کند و خودش را نشان بدهد ؛ نمیخواهند. اگر امّت اسلامی یکپارچه بود، اگر بر روی مشترکات خود تکیه میکرد، در سپهر سیاست جهانی بدون تردید یک قدرت منحصربه‌فرد میشد با این جمعیّت عظیم، با این کشورها در مناطق حسّاس عالم، با این منابع و ذخایر زیرزمینی، با این ثروت طبیعی و با این ثروت نیروی انسانی ؛ اگر ما متّحد میشدیم، یک‌چنین پدیده‌ای دنیا را فرامیگرفت. نمیخواهند این اتّفاق بیفتد. رژیم صهیونیستی را در این منطقه کاشتند برای اینکه ایجاد اختلاف کنند ؛ برای اینکه کشورهای منطقه را مشغول کنند به درون خود.

ملّتها در مقابل رژیم صهیونیستی مقاومت کردند یعنی تسلیم نشدند این نکته را توجّه کنید! در طول ده‌ها سالی که رژیم صهیونیستی با پشتیبانی و کمک انگلیس و بعد هم آمریکا، در این منطقه، مرتّب روزبه‌روز بر قدرت مادّی خود افزود، در این مدّت برخی دولتهای ضعیف و برخی آدمهای ناباب در دولتهای مسلمان گرایش پیدا کردند به جانب صهیونیست‌ها. خیلی از دولتهای مسلمان و برخی از سیاستمداران دنیای اسلام -از جمله رژیم منحوس قبلی کشور خود ما و بعضی‌های دیگر- با صهیونیست‌ها که غاصب بودند، معارض بودند، متجاوز بودند، آدم‌کُش بودند، توسعه‌طلبی داشتند، «از نیل تا فرات» میگفتند، با یک چنین دولتی ارتباطات برقرار کردند و دشمنی‌ها را بکلّی نادیده گرفتند ؛ امّا ملّتها نه، ملّتها همچنان در دلشان احساس نفرت از صهیونیسم اشغالگر و دولت صهیونیست موج میزد. ملّتها در این زمینه دنبال دولتها نرفتند. و خب، این برای دولتهای وابسته‌ی به آمریکا و رفیق و هم‌کاسه‌ی با

رژیم صهیونیستی، چیز سنگینی بود.

فکر کردند این را باید خراب کنند و ملّتها را باید از صهیونیسم منصرف کنند. چه‌کار کردند؟ این جنگهای داخلی را راه انداختند ؛ این جنگهای سنّی و شیعه، این سازمانهای جنایت‌کاری از قبیل القاعده و داعش و امثال اینها، ساخته‌وپرداخته شدند برای اینکه ماها را به جان هم بیندازند و ملّتها را در مقابل هم قرار بدهند. این هم دست متجاوز و خائن آنها است.

بعضی از آمریکایی‌ها در کتابهای خاطرات خودشان اعتراف کردند که در ایجاد داعش، در توسعه‌ی داعش، در جاانداختن داعش نقش داشتند (۵) و امروز هم دارند حمایت میکنند. حالا ائتلاف ضدّ داعش به‌وجود آمده. [البتّه] بنده که باور نمیکنم واقعاً یک ائتلافی باشد ضدّ داعش ؛ [ولی] حالا به فرض که چیزی بر علیه این دسته باشد ؛ مگر فقط داعش است؟ گروه‌های گوناگون با ثروتهای بادآورده به اسمهای مختلف در اطراف کشورهای اسلامی دارند تلاش میکنند، کار میکنند، تروریسم را ترویج میکنند، انفجار ایجاد میکنند، آدمها را میکشند، بی‌گناه‌ها را در کوچه و بازار و میدان و مسجد و مانند اینها از بین میبرند. سر ملّتها را گرم کردند، مشغول کردند ؛ شیعه را علیه سنّی، سنّی را علیه شیعه ؛ یک عدّه را در این طرف، تندرو و فحّاش و افراطی تربیت میکنند، با پول وادار میکنند [به این کارها]، یک عدّه را متقابلاً از آن طرف تندرو و فحّاش به‌وجود می‌آورند که اینها به جان هم بیفتند و هر کدام هم یک خیل عظیمی از مردم دنبالشانند. چه بهتر از این برای صهیونیست‌ها؟ چه بهتر از این برای رژیم صهیونیستی؟ بیدار شویم! بفهمیم چه دارد در منطقه میگذرد!

سیاست قدرتهای استکباری در این منطقه، سیاستهای خائنانه است ؛ آشکارا خائنانه است. در عراق، سیاست قدرتهای استکباری این است که نظام برآمده‌ی از انتخابات و اکثریّت و دموکراسی را سرنگون کنند ؛ دنبال این هستند ؛ تضعیف کنند، اخلال کنند، نگذارند کار کند ؛ و شیعه و سنّی را در عراق به جان هم بیندازند. ما عراق را قبل از این قضایا دیده‌ایم ؛ شیعه و سنّی با هم زندگی میکردند، در کنار هم زندگی میکردند، با هم ازدواج میکردند، و امروز باید در مقابل هم بایستند، علیه هم اسلحه بکشند! درنهایت هم اینها دنبال این هستند که عراق را تجزیه کنند. سیاست ما، درستْ نقطه‌ی مقابل این است ؛ ما معتقدیم دولت برآمده‌ی از انتخابات را در عراق باید تقویت کرد ؛ معتقدیم در مقابل کسانی که اختلافات داخلی به‌وجود می‌آورند باید ایستادگی کرد، مقاومت کرد، تمامیّت ارضی عراق را باید حفظ کرد. این سیاست، درستْ نقطه‌ی مقابل سیاست استکبار در عراق است.

در سوریه، سیاست استکبار این است که به هر قیمتی هست، دولتی را که شناخته‌شده است به مقاومت در مقابل صهیونیسم، سرنگون کنند ؛ سیاست ما ضدّ این است. ما البتّه در مورد عراق، در مورد سوریه، در مورد یمن، در مورد بحرین، در مورد لبنان، در مورد همه‌ی کشورها معتقدیم تصمیم‌گیر، خود ملّتهای آن کشورهایند ؛ از بیرون، نه ما و نه غیر ما حق نداریم تصمیم بگیریم نسبت به سرنوشت ملّتها ؛ خودشان باید تصمیم بگیرند. این اعتقاد ما است. سیاست استکبار در قبال سوریه این است که بنشینند، بیرون از اراده‌ی ملّت، این دولتی را و این ملّتی را که شناخته شده است که در مقابله‌ی با صهیونیست‌ها قرص و محکم ایستاده -که هم رئیس جمهور فعلی، (۶) هم رئیس جمهور قبلی، (۷) صریحاً در مقابل رژیم جعلی صهیونیستی ایستاده بودند- بگویند این دولت نباشد. ما میگوییم نه، دولتی که شعارش، هدفش و نیّتش ایستادگی در مقابل صهیونیست‌ها است، این دولت برای دنیای اسلام مغتنم است. ما هیچ نفع خاصّ شخصی‌ای در سوریه یا در عراق نداریم ؛ ما به فکر دنیای اسلامیم، ما به فکر امّت اسلامی هستیم ؛ مواضع ما با استکبار این‌جور در مقابل هم قرار دارد.

در لبنان ؛ سالهای متمادی رژیم صهیونیستی بخش مهمّی از لبنان را اشغال کرده بود، و استکبار و در رأس آنها

آمریکا سکوت کردند ؛ سکوت توأم با رضایت. بعد یک گروه مقاومت مؤمن فداکاری پیدا شدند که شریف‌ترین گروه‌های دفاع ملّی، همین گروه مقاومت در لبنان و حزب‌الله لبنان است -اینها جزو شریف‌ترین گروه‌های مقاومت ملّی و دفاع ملّی در سطح جهانند ؛ ما کمتر گروه مقاومتی را داشته‌ایم در کشورها که این‌جور پاکیزه، باایمان، فداکارانه و موفّق عمل کنند- و کمر به قتل اینها بسته‌اند و اینها را متّهم میکنند به تروریسم. حزب‌الله تروریست است؟ نیروی عظیم دفاع ملّی از لبنان، تروریست است؟ اسم این تروریست است؟ پس نیروهای مقاومتی که شما اروپایی‌ها و دیگران بهشان افتخار میکنید در طول تاریخ -در فرانسه و در کشورهای دیگر- که به‌عنوان دفاع از میهنشان ایستاده‌اند، آنها هم تروریست بودند؟ نیرویی که در مقابل متجاوز ایستاده است، در مقابل عوامل استکبار ایستاده است و فداکاری میکند، تروریست است؟ آن‌وقت دست رژیم کودک‌کُشِ جبّار جنایت‌کار صهیونیستی را به‌عنوان برادر، به‌عنوان دوست همیشگی میفشرند ؛ سیاست آنها این است.

علّت اینکه ما از مقاومت لبنان دفاع میکنیم [این است:] چون اینها یک گروه مقاومت -به‌معنای واقعی- در مقابل دشمنند، یک گروه دفاعند، یک گروه شجاعند، فداکارند و ایستاده‌اند در مقابل [آنها]. اگر اینها نبودند، اسرائیل که یک روزی تا صیدا و جلوتر از صیدا و تا خودِ بیروت هم آمد، امروز بیروت را اشغال میکرد، لبنانی باقی نمیماند ؛ گروه مقاومت است که جلوی اینها را گرفته است. آن‌وقت آمریکایی‌ها، حضرات سیاستمداران صادق و راستگوی آمریکا (!) اینها را میگویند تروریست و ایران را به‌خاطر حمایت از اینها میگویند مدافع تروریسم! مدافع تروریسم، شما هستید. شما هستید که داعش راه می‌اندازید، شما هستید که تروریست تربیت میکنید، شما هستید که صهیونیست‌های خبیث و تروریست را زیر بال خودتان نگه میدارید، شما مدافع تروریست [هستید] ؛ شما باید محاکمه بشوید به‌عنوان حمایت و کمک به تروریست. همین مسئله در مورد یمن هست، در مورد بحرین هست، در مورد کشورهای دیگر [هم] هست.

در یمن ؛ آن رئیس جمهوری (۸) که در حسّاس‌ترین مقطع استعفا میدهد برای اینکه خلأ سیاسی ایجاد کند، بعد هم با لباس زنانه از کشورش فرار میکند، مشروعیّت دارد؟ این رئیس‌جمهور حق دارد از یک کشور دیگر بخواهد که به کشورش حمله کنند، مردم را بکشند؟ الان نزدیک چهار ماه -یا سه ماه و خرده‌ای- است که دارند یمن را میکوبند. چه کسی را میزنند؟ مساجد را میزنند، بیمارستان‌ها را میزنند، شهرها را میزنند، خانه‌ها را میزنند، مردم بی‌گناه را میکشند، بچّه‌ها را میکشند ؛ جرم اینها چیست؟

آمریکا از اینها حمایت میکند. من الان در نماز گفتم که الان هم شما دارید اشتباه میکنید. اشتباهات گذشته را میگویند ؛ بیست‌وهشتم مرداد را میگویند ؛ میگویند ما اشتباه کردیم. بله، خیلی اشتباه بزرگی کردید امّا الان هم دارید اشتباه میکنید ؛ با مستبدترین رژیمها دست دوستی میدهید، دستتان در یک کاسه است، آن‌وقت نظام جمهوری اسلامی را که صدر تا ذیلش با انتخابات به‌وجود می‌آید، میگویید نظام مستبد! شما باانصافید؟ شما آمریکایی‌ها، شما سیاستمداران آمریکا در نهایتِ بی‌انصافی حرف میزنید و قضاوت میکنید ؛ [حتّی در مورد] واقعیّات واضح. انسان تعجّب هم میکند ؛ اینها چه رویی هم دارند! با دولتهایی که اجازه نمیدهند ملّتهایشان اسم انتخابات به گوششان بخورد -که در بعضی از این کشورها اگر کسی در خیابان، اسم انتخابات را بیاورد، میگیرند می‌اندازند زندان و سرنوشتش معلوم نیست چه خواهد شد- رفیق، هم‌کاسه، برادر، عقداخوّت‌بسته، آن‌وقت نظام جمهوری اسلامی را که در طول ۳۶ سال، سی و چند انتخابات داشته، میگویند استبداد! اینها قابل اعتمادند؟ اینکه ما میگوییم به اینها نمیشود اعتماد کرد، این است.

به اینها نمیشود اعتماد کرد ؛ اینها کسانی نیستند که حرف راست از دهانشان خارج بشود ؛ صداقت در اینها نیست. در همین آزمایش دشواری هم که آقای رئیس جمهور اشاره کردند (۹) -که واقعاً زحمت کشیدند، هم ایشان، هم

دیگر دست‌اندرکاران- بی‌صداقتی‌های متعدّد و مکرّر آنها در طول این زمان نشان داده شد. خب، [البتّه] مسئولین ما خوشبختانه برخورد کردند ؛ در یک مواردی برخوردهای واقعاً انقلابی کردند، کار کردند، و به یک نتایجی تا حالا رسانده‌اند ؛ تا ببینیم چه میشود.

دنیای اسلام یک نسخه امروز دارد و آن اتّحاد است. در درون کشورها هم همین نسخه وجود دارد ؛ ملّتها باید متّحد باشند. ملّت ایران باید متّحد باشد. از این قضایای هسته‌ای و غیر هسته‌ای و مانند اینها، دودستگی درست نشود که هر دسته یک‌جور بگویند -بالاخره یک کاری است دارد انجام میگیرد، مسئولینی دارد، دنبال میکنند ؛ ان‌شاءالله آنچه منافع ملّی است تشخیص بدهند و دنبال آن باشند- بین مردم نباید دودستگی به‌وجود بیاید. دشمن این را میخواهد. الان هم اگر کسی تعقیب کند این سخن‌پراکنی‌های بیگانگان را، این رادیو تلویزیون‌ها و این وبگاه‌هایی که از طرف آنها دارد همین‌طور مرتّب توسعه پیدا میکند و مرتّب هم دارند مطلب میدهند، دنبال این هستند که بین مردم دودستگی ایجاد کنند ؛ نگذارید دودستگی بشود ؛ وحدت را حفظ کنید، با هم باشید.

و از درون باید اقتدار بجوشد. تقوای عمومی و اجتماعی، مثل تقوای فردی است ؛ در تقوای فردی -که روزه برای تقوا است ؛ ماه روزه، ماه تحصیل تقوا است- شما وقتی‌که متّقی باشید، از درون مصونیّت پیدا میکنید ؛ مثل کسی که واکسن زده و در خود ایجاد مصونیّت کرده، که به یک محیط آلوده‌ی به میکروب هم که برود، میکروب در او اثر نمیکند ؛ تقوا این‌جوری است ؛ تقوا نمیگذارد که محیط بیرونی، روی شما اثر بگذارد ؛ لااقل نمیگذارد به‌آسانی اثر بگذارد ؛ تقوای فردی این‌جوری است. تقوای ملّی هم همین‌جور است ؛ اگر یک ملّتی از درون، خود را قوی کند، علم خود را، صنعت خود را، ایمان خود را، فرهنگ خود را تقویت بکند، نیروهای بیرونی نمیتوانند رویش تأثیر بگذارند. این نسخه‌ای است که امروز همه‌ی ما بایستی به این نسخه عمل کنیم ؛ دنیای اسلام هم باید به این نسخه عمل کند.

پروردگارا! خودت به ما توفیق بده که آنچه راه هدایت است بشناسیم و آن راه را بپیماییم.

و السّلام علیکم و رحمةالله و برکاته

۱) قبل از شروع بیانات معظّم‌له، حجّت‌الاسلام والمسلمین حسن روحانی (رئیس جمهور) مطالبی بیان کرد.
۲) مصباح کفعمی، ص ۴۱۶ ؛ دعای قنوت نماز عید فطر
۳) سوره‌ی آل‌عمران، بخشی از آیه‌ی ۱۰۳ ؛ «و همگی به ریسمان خدا چنگ زنید ...»
۴) حیله، مکر
۵) از جمله، کتاب خاطرات هیلاری کلینتون، وزیر امور خارجه‌ی سابق آمریکا
۶) بشار اسد
۷) حافظ اسد
۸) عبدربّه منصور هادی
۹) سخنان رئیس‌جمهور در مورد مذاکرات و توافق هسته‌ای